HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דכר טלי וטליא. הגהג תינוקות זכרים ונקבות: **ליטיילו תמם.** ישתקו שם. שצת היתה: **הצא לי מפתח.** דרך רס"ל בצבת: **לנטות.** להליקה: **בעומה על דעת אחיו.** שהתינוק נופה בפיו ורואה שנוח לו בכך ופיו עומד עליו להוה כאילו הוא מנוהו לעשות מעל הנך מפתחות דרך ימתק לו הוליען שנתגלו שם ולא הכירו בדעתו שנוח לו: **עובד כוכבים לדעתא דנפשיה עביד.** לפילו בלא ידיעת ישראל העובד כוכבים מתכוין להנאתו שיודע שיטול שכר: **שאינן מתוקנין.** שאינן מעושרין: **אין זקוק לו.** ליטול תימנו: **והא"ר יוחנן.** לעיל בעובה על דעת אחיו אבל להפרישו אינו מצווה היכא דתינוק עביד לדעתא דנפשיה (ג): **מרומה טמאה.** והא הכא לאיסורא לתוריית הוא דאמר לעיל (לעיל עג:) בשעריך תאכלנו (זה תמא שוכל בטומאת עלמו כדאמרינן) טעמא דטומאה ולא לאחר למעוטי תרומה לאסורה בטומאת עלמה: **ואין חוששין.** לומר שהוא יונק בקן כלומר דבר המשוקן ונאסר: **ולא יאכילנו.** בידים דבריס האסורים. אלא בהמה טמאה אסור בגדול מדאוריית דנפקא לן מגמל גמל ב' פעמים בפ"ק דבכורות (ד' ו:): **סבנה.** שאם לא יינק ימות בלמת: **תומדנא.** אם יכול להמתין עד מוצאי שבת ויעשה בהיתר: חולב בידיו חייב משום מפרק דבר מגידולו והיונק הוי מפרק ע"י שינוי והיינו כלאחר יד: **שבת דאיסור קילה.** יש במפרק בידיו גזרו רבנן ביונק ואע"ג דמשנה הוא ואינה מלאכה מן התורה אבל ר"ט דכי עביד בידים ליכא אלא איסור גזרה לבד לא גזרו רבנן ביונק: **(לא תאכלום) לא תאכלוס כי אקן סס.** קרא ימיבא הוא דהא כתיבי אזהרות הרבה בשרלים (ג): **לא תאכל דס.** קרא ימיבא הוא דהא כתיבי אזהרות הרבה בשרלים: **אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת.** שמי אמירות הללו למה להזהיר גדולים על הקטנים שלא יטמאו:

נמשנו

אמר רבי יוחנן בדמאי הקילו. ס"מ למימר לאפילו לא הקילו בדמאי כיון דאינו אלא מדרבנן שאני כדקאמר לעיל אלא משום דהאי איסורא משני בכמה דוכתי ס"ג כיון שיש לאוסו ספק טבל להוי לאוריימא אמיטרו לי לאו טעמא דבדמאי הקילו:

אלא רבי יוחנן **ספוקי מספקא ליה.** והא דקאמר הש"ס בפ"פ יולא דופן (נדה דף מו: ושם) בלינא דר' יוחנן דאמר מופלא שמוך לאיש לאוריימא וקטן שאוכל נבלות אין ב"ד מצווין להפרישו אע"ג דאין ב"ד מצווין להפרישו דמוסיף ליה אם אתה יודע מני למימר וליטעמיך והא ר' יוחנן ספוקי מספקא ליה הכא אלא בגלאו הכי שפיר קאמר אתם אי"ר אלאחנן:

וקסבר דהוי מפרק כלאחר יד. ות"ת ואפילו לא הוי כלאחר יד נמי להא אין דישה אלא בגידולי קרקע כדאמר בפרק כלל גדול (שבת דף עה. ושם) גבי פוטע מלוזן וכ"ת אע"ג דאוכלו לא חשיב גידולי קרקע כדאמרי' בריש מי שהפקיד (עירובין ד' מ:) דממעט דגים מדכתי' בקר וצאן מה הפרט מפורט גידולי קרקע כו' אף כל דכי מערבין בהמה גידולי קרקע מ"מ כיון דגמרי' מממנין בעינן ממש שיהא גדל מן הקרקע כמו שממנין לגבי גדולי קרקע ממש לא חשיב בהמה גדולי קרקע כלאוכח בהאוכל את הפועלים (ב"מ דף פט. ושם) דתניא ליש מה ליש מיוחד כו' יצא האוכל והמגבן והמחבץ שאינם גידולי קרקע ואין פועל אוכל בו אלמא גבי דבר הגדל ממש מן הארץ לא חשיבא בהמה גידולי קרקע וכן מצאתי בשם הגאונים ז"ל דבהמה אינה גידולי קרקע דגבי מעשר לא כתיב אלא מכל תבואת זרעך היוצא השדה שנה כל שנה ולא בהמה ועוד דגבי מעשר כתיב לא תחסום שור בדישו ולא בגידולי קרקע